

[Palle Simonsen]

målsætningen for denne indkomstpolitik? Vi kender den faktisk ikke på nuværende tidspunkt. Regeringen har endnu ikke offentliggjort nogen som helst indkomstpolitisk ramme i forbindelse med de forhandlinger, som allerede er i gang. Når hr. Ellemann-Jensen taler om en målsætning, så synes jeg, det var meget rart for folkettinget at få dette oplyst.

Vi er af den opfattelse, at der i virkeligheden er et meget ringe spillerum i forbindelse med de overenskomstforhandlinger, der nu pågår. Vi mener også, at regeringen må spille ud på dette område og vise noget mod. Ser vi f. eks. på vort broderland Norge, så kan vi konstatere, at man dér har gennemført et lønstop, som virker til udgangen af 1979. Det er dog et forsøg på virkelig at holde indkomsterne i ro og dermed bidrage til at forbedre konkurrenceevnen.

Vi mener også, det vil være vigtigt, at regeringen lægger forslaget om værdistigningsafgift til side. Vi forstår vel, at der bag denne tankegang ligger et ønske om at tilgodese LO med opfyldelsen af en politik, som LO lægger megen vægt på. Vi kender jo ikke så meget til forslagene, men så vidt vi forstår, er der knyttet det til, at hvis man er tilbageholdende med hensyn til lønpolitikken, så bliver man belønnet med en værdistigningsafgift. Jeg vil godt pege på, at i virkeligheden er de fleste lønmodtagere også ejer af en bolig, og det vil sige, at de bliver straffet ved løntilbageholdenhed. Derfor ville det være klogt at trække dette forslag tilbage, og vi vil gerne opfordre regeringen til at gøre det. Vi er også sikre på, at det vil lette regeringens muligheder for at løse andre problemer, for vi har indtrykket af, at der bruges megen tid i regeringen på at forsøge at blive enige om, hvordan en værdistigningsafgift skal se ud.

Det, vi videre lægger afgørende vægt på i det konservative folkeparti, er et forsøg på at reducere erhvervslivets omkostninger ud over det, der knytter sig til indkomstpolitikken. I forbindelse med augustforlig II blev der gjort nogle spæde forsøg på at reducere erhvervslivets omkostninger. Vi mener, vi skal videre ad den vej i form af bedre afskrivningsregler, i form af færre restriktioner for erhvervslivet, i form af lempelse af beskatningen af erhvervsvirksomheder osv.

Hvad er det, regeringen har gjort i de seneste måneder? Den har øget udgifterne for

erhvervslivet, bl.a. ved gennemførelse af efterlønnen, med ca. 300–400 mill. kr. Det går altså den modsatte vej. Det er nødvendigt at fastslå, at hvis vi ikke giver virksomhederne lov til at nå frem til et overskud, ja, så får vi ikke skabt den dynamik i samfundet, som er nødvendig for, at vi skal kunne løse både vores betalingsbalance- og vores beskæftigelsesproblemer.

Ser vi på spørgsmålet om de offentlige investeringer, så må vi også her konstatere, at vi står med meget pauvre resultater. Jeg husker, at det under finanslovdebatten for ni måneder siden var et væsentligt tema at få afklaret, hvordan det offentlige investeringer skulle forme sig. Hvor langt er vi nået? Vi er nået dertil, at to vigtige projekter for erhvervslivet, nemlig Storebæltsbroen og bygning af a-kraftværker, er udskudt. Derudover kender vi egentlig ikke rigtig noget til, hvad regeringens investeringsprogram består i.

Det, jeg gerne vil konkludere på nuværende tidspunkt, er dette, at der ikke er ret mange initiativer fra regeringen. Vi mangler noget dynamik og handlekraft, og vi mener faktisk, at de få løsninger, vi har set, og det finanslovsforslag, som vi står med i dette øjeblik, måske i højere grad end i de senere år er præget af en rent socialdemokratisk politik. Det, som bekymrer det konservative folkeparti, er denne tendens til, at det, man kunne kalde socialdemokratismen, accelererer. Jeg vil gerne nævne nogle eksempler.

Hvis vi tager erhvervslivets forhold som helhed, så kan vi konstatere, at der er mange optræk til at bremse erhvervslivets udviklingsmuligheder. Debatten om økonomisk demokrati i form af det forslag, som socialdemokratiet og LO står for, ligger som en tung sky over danske erhvervsvirksomheder. Det er da ganske klart, at investeringslysten daler, hvis man må frygte, at der i løbet af de kommende år skal ske en kollektivisering af ejendomsretten. Vi har på mange måder gennem en række år mishandlet erhvervslivet. Det har bidraget til at skabe det velstandssamfund, som vi i dag kan rose os af, men vi har også trukket så store veksler på det, at der er blevet betydeligt snævrere grænser for dets ekspansionsmuligheder.

Vi har også, når det drejer sig om lønmodtagerne, efterhånden nået en høj grad af udligning i indkomsterne. Hr. Camre talte om lighed – den gode gamle socialdemokratiske